

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellem
részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetések,
hirdetmények intézendők.

Jogos-e az elkeseredettség?

Ma napság úgy az egyesek, mint a nagyobb, népesebb társaságok, községek feljajdulása különös szemüvegen szemléltetik s ha egy szegény ember ajka panaszra kél, azt megfigyelés alá veszik s ráadják a nevet: szocialista. Ha a társaság hibákat vél látni s azon hibák felderítésére törekszik, felosztással lesz büntetve, mert rá mondják, hogy szocialista elveket táplál keblében.

S hogy mily téves sok helyütt ezen ítélet s mily következményeket von maga után, mutatja azon tömérdek sikkasztás, mely Magyarországon immár napirenden van. Előbb egy-két ember kezdi meg a suttogást s kifejezést ad a bizalmatlanságnak, de ezek letorkoltatnak s a felületes vizsgálat őket találja bűnösöknek. Később terjedtebbé válik a gyanakvás, szellőztetik azt a sajtóban, s a mint elítelve lettek az egyesek, úgy fog elítéltetni az az ujság is, mely napfényre deríteni törekedett a gyanakvást s rámondja az ügyészség, hogy cikkével izgat s elkobozzák a lappeldányokat a szabadszólás és a szabadsajtó arczul csapásával.

Ime, szép példáit látjuk ma ismét a bizalom kijátszásának s az elkeseredettség jogosságának. Arad panamává változott, eljátszotta a bizalmat Krivánja s nyögi az ő úrhatnáságát a megye közönsége s az úgy megterhelt népnek kell kinyögni

azon szép összeget, melyet a felületes ellenőrzés, a pajtáskodás eredményeként a nép nyakába vetnek, mintha az adózó polgár tartoznék felelősséggel a hűtlen pénzkezelésért.

S ez a nép, Arad megye fizető polgársága elkeseredett, szidja, káromolja a hatóságot, mert az jogtalan adóterhet ró reá, s a hatóság igyekezik megvédeni magát s támogatást konyorál ki s védelmezőül ha kell, csendőrszuronyokat használtat azon szállóige alapján, hogy az elkeseredett nép jajgatása nem más, mint szocialis fészkelődés.

Pedig dehogy az, dehogy, ma még nem az, de azzá nőheti ki magát ily undok, ily gyalázatos események után.

És ha azzá lesz, elegendő leend a szuronyhegy a nép lecsendesítésére? elegendő orvosságot talál a hatóság a sebek gyógyítására? és pedig azon sebeket, melyeket az ő hanyagsága, az ő felületes örködése ütött? Nem lesz ugy-e tisztelt hatóságok, nagyobb, fogékonyabb eszközöz kell nyulni, akasztófákat kell felállítani a faluvégre, hóhérokat kell megtelepíteni a községekben, de nem a sikkasztók, — hanem a jogosan jajveszékélők felmagasztalására.

Igen, statárium kell akkor, mert lázong a nép.

Ez nem gyógyszer, ez barbarizmus, ez merészebb, ez nagyobb atyáskodás a haza megtartásáért a kancsuka használatánál.

Hiszen miért jajgat a nép? nincs oka reája? Talán ezt még Arad hatósága, megyei tisztviselősege sem mondhatja.

Igen is van oka és nem szocialis elvek, hanem a mindennapi visszaélések szolgáltatják azt.

Ne tessék bruderokodni, ne tessék a felebbvalónak körömpiszkalások között várni asztalára az aláírni valókat, hanem tessék bele is nézni az aláírandó aktákba, tessék az azokban foglaltak valóságáról meggyőződést szerezni. Annyi fáradságot megtehet azon díjazásért, mit a nép filléreiből zsebre vág. Tessék betekinteni a főkönyvekbe s összeegyeztetni a rovatokat az aktákkal, legyen szigorú, igazságos bírja azon ügynek, mi hatáskörébe tartozik, mert ne higgye, hogy csak Arad szolgáltat hat panamát, 100 közül a szigorú vizsgálat 99-et fog találni olyat, ha nem is nagyban, de kicsinyben. Ott százezrek, emitt százak s hol csak 10-ek forognak meg a kezelésben, tizeket lehetne találni elszámolatlanul, vagy jogtalan, igazságtalan elszámolással.

A hatóság feladatát ismeri a nép, hiszen jogainak védelmezőjéül választotta meg s ha a védelmezők serege szipolyozóvá válik, talán csak jogosan jajdul fel kinjában.

Ne keressék, ne kutassák a szocializmus fészket oly távol önmaguktól, közelebb lehet azt megtalálni önmaguk körül s ha megtalálták a csiráját, orvosolják

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

Mily jég szobor . . .

*Mily jég szobor! — a hódolím mondják —
Nem olvad ez fel semmi melegen,
Mégis esengnek, járják a bolondját,
Üres szerelmük bár nem kell nekem.*

*Nem kell szerelmi láng s csapongó érzet,
Mert jég szobor vagyok s elolvadok.
Szívemnek álma fény s csak azért vérzett
Ha bűnért is őh csak fényt adjatok!*

Feleky Etelka.

A drága hordó.

Szerelmes a Kóbi gyerek szörnyen s így nem is csoda, ha át-átkukucskált a szomszéd pintér udvarába, hol a szép fiatal menyecske nem egyszer dudolhatta el azt az akkori új nótát:

„Sárga rézből van a fokosom
A szomszédba jár a kakasom.“

Az átpislogatást azonban nem elégette meg már később Kóbika, hanem, átsuhanui is szeretett volna; de mikor hiányzott a menyám.

Hm! . . . talán azért csapták ki a gymnasiumból a gyereket, hogy ne lett volna

elég sütnivalója! Kifundálta ő, szépen a dolgot. Taticájának, az öreg Szennyesnek, — amint a poták nevezték — nagy vaskereskedése volt a buzapiacz sarkán s ott bizony nem egy hordó fordult meg az udvaron.

Ezeknek a baján kell hát segíteni, hogy a Kóbinak ne legyen baja. S ezt, egy két abroncs lepattanásával könnyen előidézte a szerelmes vitéz s csakhamar volt ok az átmenésre.

S ez így ismétlődött naponta. Az öreg Szennyes nem egyszer csóválta is meg fejét.

— Azha khülök, az a rossz khülök, nekem nem thetszik, mondotta többször.

Szegény öreg, azt hitte, hogy szerelmes fia a pintérnének tetszett. Dehogy, még ugy se, mint neki.

Pintér szomszéd jó belátott a kártyába. Tudta nagyon, miért olcsóbb a kávé, cukor s miért nagyobb a kiló az egy kilónál neki, mint másnak, hanem nem szolt, csak hagyta oda járni a szomszéd kakasát — kukorikolni.

— Hagy kukorikoljon, mondá egyszer mosolyogva, még le nem ütöm a szárnyát. Pintérné asszonyt sem kellett féltetni, hű volt ő, mint az állócsillag az éghez s csak hagyta a ficsurt ott mókázni körülötte. Tetszett neki a fiók majom ugrálás — egyszer a menageriában s most is ott képzelte magát.

Egy ünnepnap összeért a kalendárium első és utolsó rovatában. Mindkét helyen, piros betűk voltak. Kóbi egész délutánt oda

át birt eltölteni, a szép asszony mellett. S ezen fényes alkalomra még a negyedfél száll bajuszát is kikefélte, hogy annál hódítóbb legyen.

Nem is állta ki szó nélkül a menyecske; megdicsérte szép feketeségét s meg is pödörte szép kis ujjával.

No, Kóbinak se kellett több, majd elájulta magát örömeiben . . .

Vecsén volt a vásár. Pintér majsztrom is fölpackolt a kocsijára s vitte a sajtárt, vödör, csöbröt, dézsát, kádat, hordót az eladásra. No, de jó munkás lévén, maradt még otthon is a javából.

Vásári munkát, csak nem is ad el otthon?

Kóbika örült a vásárnak legjobban. Jaj is volt annak, aki a boltba belépett. Cukor helyet keményítőt, kávé helyett zsiros szódát, fél kiló só helyet másfél méter satyngot kapott, s így az öreg Szennyesnek kellett a kis Szennyes piszkosságát helyre hozni.

— Khülök, khülök, ez még megboldondolja ütöt, sóhajtott fel az öreg, az ily munkára. Egyszer csak egy nagy puff! s elpattant az abroncs az udvaron.

Haj, de szaladt ki a Kóbi. Egy nagy kordót ért a csapás, Kóbika legnagyobb öröme.

Öt percz múlva a szomszédban volt a hordó s át lett adva a — pintérnének s a kialakított munkadíj foglalóját egy becsó-

igazságos uton, nem csirájában elfojtani, hanem csirájában orvoslani kell a nyavalyát, s ha akkor is feljajdul a nép, jogosan nevezik el a feljajdulást szocialistának.

Ma még magam sem vagyok az s a másik sem, de azzá tehet engem is, mást is a jogtalan megterheletés.

Váczy János.

Az iskola és nevelés.

Sokan és sokszor elmélkedtek már e nagyon is fontos tárgy felett anélkül azonban, hogy azt kimerítették volna.

A jövő nemzedék sorsa kezeink között van, arról mi vagyunk hivatva kondoskodni akkor, midőn a kicsinyekbe oltott szikrát vallása és hazája iránt hevülő lánggá szítjuk.

Aki a nemes, nagy horderejű feladatot csak könnyedén, mondhatni félvállról veszi, az hűtlenséget követ el, a vallás és hazáért, árulást a hit és emberiség ellen. Az experimentátióknak itt helye nem lehet, hol évezredes módszerek, melyek a pogány korban is, Scipiókat és Grachusokat neveltek, állnak rendelkezésünkre a keresztény vallás nemes tettei elvekkkel kapcsolatban, mely elveknek megfelelőképp eredményt mutatni fel a tanítók főkötelessége. Az experimentálás, a részakaratos nevelészetit tapogatás mindenkor, meg szokta hozni szomorú gyümölcsét.

Ma szakítani, akár a vaskezü példájára kormányunk is erkölcsi és vallásos tanítási módszerekkel, nem tűri azon felfogást, melynek nagy honfiaiunk ezreit köszönhetjük, Európában, létünk századai óta, hogy az iskolában a gépies tanítás, a bemagoltatás helyett nevelni kell a bölcsőből kikerült kicsinyeket, kik zsenge gyermek koruk legszébb óráit szülői körükből kiszakítva az iskolában töltik el.

Hogy a nevelés főrugóját, a vallás princípiumai képezik, mondanunk csak annak kell, aki vallásos nevelésben soha sem volt részes. A vallás tételei nélkül nevelni lehet a gyermeket, mint a barmot, de nevelni sosem. Az iskolai tanulmányok menetének a valóságosságnak kell vezérfonalként áthúzódni, ez képezi azon éltető üteret, mely nélkül a

tanítás holt, merev és rideg mesterkélttség, lelket ölő gépiesség.

Igen szépen írja idevonatkozólag a hazai neveléstudomány uttörő dicső bajnoka: Lubrich Agost: „Aki nekem semmi vallása sincs, ahhoz nincs mit szólunk; de akik még adnak valamit a kereszténységre, azoknak tudniuk kell, hogy míg az iskoláknak nem idomító — hanem nevelő és tanító intézeteknek kellene lenniök, míg nem csupán gépies ügyesség és ismeretszerzés, hanem a gyermekeknek nagykorúságra, önálló tökélyesedésre való nevelése leend céljuk, addig egy magasabb elvre (princípium) lesz szükségük, melyből a tanodai élet minden mozzanatának folyója és a melybe visszafolynia kell.“

E magasabb princípiumot csakis a vallás szolgáltathatja. A vallásos elvek képezhetik csakis a központot, mely körül a tanítás menetének, módszerének csoportosulnia kell. Ott, hol ez hiányzik, az iskolák főfeladatukat veszítve nem nevelhetnek csak gépies oktatásban részesíthetnek, mely oktatás az életre nem ad vezérelvet, nem iránytűt. A vallásos nevelés nélküli oktatás adhat Hődeleket és dr. Nobilingeket; de jó hazafiakat és munkás polgárokat sohasem.

Népnevelő.

UJDONSÁGOK.

— Ujabb vizsgálat a Hegyi-ügyben. Az elmúlt héten újabb vizsgálat tartott a plébánia hivatalban, mely alkalommal a váci szentszék kiküldöttéi, felül vizsgálták a Hegyi Antal által vezetett hivatalos könyveket. A vizsgálat eredményét nem sikerült megduunk s így arról bővebben nem referálhatunk. A vizsgálat tartama alatt a parochia épületet csendőri felügyelet alá vették. Akadtak többen, kik már a hét elején azt a hírt terjesztették, hogy egy szavazatszedő bizottság jön Vácra, mivel Hegyi szavazat útján lesz állásába visszahelyezve; voltak is a vizsgálat egész ideje alatt nézők a parochia körül; várva hogy mikor kerül rájuk a sor, hogy szavazatukkal hozzájárulhasson Hegyi visszahelyezéséhez.

— Fegyelmi ítélet. Gálfi Sándor, Szentes városi adópénztár-ellenőr fegyelmi ügyében Csató Zsigmond alispán meghozta az elsőfoku ítéletet, s a vizsgálat adatai alapján pénzkézelésbeni szabálytalanságért 150 frt büntetéssel sújtotta.

— Csatorna a Duna és Tisza között. Több-ször megírtuk már, hogy a Csougrád és a főváros között a Dunát a Tiszával összekötő csatorna építését tervezik. Most azt jelentik lapunknak, hogy a kereskedelemügyi és földmívelésügyi m. kir. miniszter Maybager Agoston nyugalmazott ezredesnek és érdeklátsáinak a Budapest és Szeged között a Dunát a Tiszával összekötő, valamint ezen csatornából kizárólag a Ferencz-csatornáig vezető s részint hajózási, részint vízvezetési és öntözési célokra szolgáló csatornára az előmunkálati engedélyt egy év tartamára megadta.

— Adómegejtetés. A főszolgabírói pénztár-vizsgálat alkalmával kitűnt, hogy a községi tisztviselők, IV. osztályú kereseti adó után, ut-adóval nem lettek megróva s így azok 5 éven át, ut-adót egyáltalán nem fizettek. A községre kirótt ut-adó megejtetésül a községi tisztviselők 37 frt 90 kr. ut adó megejtetésére lettek utasítva. Ez összeget az előjárásági tagok, megfelelő arányban fizetik be a községi pénztárba.

— Öngyilkosság. Schlesinger József, 78 éves kereskedő, a f. hó 23-án a Tiszába ugrott. Az eltűnt aggastyán fölött csakhamar összecaptak a hullámok; megásva az életunt sirját. Holttestét még az nap sikerült kihálászni s kiszállították az izr. temetőbe. Béke hamvaira!

— Kacsahír Csongrádon. Szájról-szájra jár a hír, hogy a tanács elhatározta volna az utcái árkokat befedő növények kiirtását és a keskeny hidaknak karfakkal való ellátását. Mi ugyan nem adunk hitelt a hírek az eddigi tapasztalatok alapján, de a hír erősen tartja magát s lehet valami a dologban.

— Ezer munkás munka nélkül. Hódmezővásárhelyről ezer munkanélküli munkás nevében küldöttség ment Dr. Darányi Ignác földmívelésügyi miniszterhez, hogy adjon nekik munkát, — a miniszter nem teljesíthette kérésüket, mire a munkások az „Országos Nemzeti Szövetség“-hez fordultak. A szövetség azonnal lépéseket tett érdekükben s néhány százat el is helyezett Budapestra, egyes épülő házaknál. Az ezer munkás felirattal keresi meg az országos nemzeti szövetséget, mely érdekükben sikeres akcióra lépett. Ime e téren is mily szép hivatás áll az országos nemzeti szövetség előtt, melyet úgy látszik helyesen is fog fel, mert a szocializmust az irtja ki legjobb orvosszerrel, ki munkát ad a népnek.

— Horgony kávéház Félegyházán. A Horgonyhoz címzett kávéház, melynek helyiségei csak nem rég lettek reuóvalva, egyik legelőkelőbb kávéházává lett a félegyházi

magolt füzér füge képezte — titokban a mellé egy göngyölgetett levélke.

Mosolyogva fogadta a szép asszony az egészet s Kóbi távoztával, csaknem hahótával olvasta el a levél szerelmi ömlengéseit.

„Drágha thöndör!

Egy phillanthás, kit khebelem dhenamitjhára lövött djönörö két szhemed thöre, megszhurta kheblemet. Most bhe-teg vagyok. Oh! szivem pháratlan medhiczinája, thoposzd reá moghodot szhivemnek, hodj thüledthü meggyógyit-sam moghomot.

Oh! andjali vhasár, tortshad sokha-sokha! Pha!

Phunt 9 órákhor phá!

Dhrága andjalod Kóbika“

Már rossz szivü asszony, ha ily tiszta szerelemtől sugalt levélre is meg nem indul s ki nem tárja az ölelő karjait. S talán a szép pintérné birna ily rossz szivvel. Oh, az nem lehet! —

Esti 9 óra volt, mikor a szép asszony ablakát megkopogtatták. Kóbika öklelődzött ott ujjával, az ablaküvegen.

— Djönöröm, én v hagyom, susogta azután. Egy kis vázakozás után kinyitott az ajtó Kóbinak.

Oh! boldogság, pottyantál-e valaha már ily nagy mértékben valakire, mint most a Kóbira? —

Az imádott egész pongyolában állt a

gyertyavilágánál. Kóbi melléje soufordálta magát, átkarolta reszkető kezével s szép asszony csodálto batorság! elfutta a gyertyavilágát,

(Ej, ej, kis hamis!

— Asszony, hangzik ekkor az ablakon át, nyiss ajtót!

Ne neked Kóbika!

Csapás! pottyantál-e már valaha ily nagy mértékben valakire, mint most Kóbikára?

— Jaj, az uram!

— Juj nekem, juj! a szomszéd.

— Hamar bujjék el az urfi, mert szét-apritja az uram.

Szegény Kóbi, ha látott volna.

— Ide, ide, suttofta a menyecske s a konyha-ajtó mögött álló nagy hordóhoz vonszolta.

Kóbi belemászott s az asszony reá tette a fenéket.

A helyzett nem igen tettsett a Don-Juannak, de azért szuszogni sem mert. — A menyecske ajtót nyitott s férje belépett.

— No asszony, nem lesz jó vásár itthon maradt a tiz akós. — Hozz hamar világot, meg a fenekelőt.

Az asszony ment s a férjoram hűségesen állta a hordót.

Pár pillanat mulva zuhogtak a kalapács ütések s tiz akós szépen be volt fenekelve, Kóbi gondolkozott egy ideig, mi lesz vele de mikor látta mi történik, elszédült s vége lett.

Reggel hetivásár volt a pota fővárosban. Pintérmesterünk is kiállott a Sennyes bolt-ajtója közelébe, a tiz akóssal s mig a vásárra elküldött asszony Vecsén árult, ő itt csapott jobb vásárt.

Sokan összecsdültek nézni a különös hordót, melyen nagy betűkkel diszelgett, az ára: 100 frt.

Miért volt oly drága az a hordó, nem tudta eltalálni senki.

A csödület, az öreg Sennyest is kicsalta a boltból.

— Micsedeeee? 100 floren? Kérdi az öreg Szennyes.

— Igen, 100 forint ennek az ára mond a pintér s az hiszem, épen az urnak meg is éri.

Körül-körül nézi az öreg Sennyes. Néz a dougát, fenéket. Bedugja ujját a hordószá-dou, hogy a donga vastagságáról meggyő-ződjék.

— Tháti vhegye meg! hallatszik ki gyen-gén egy szopánkódó hang a hordóból.

Az öreg lehajol s hallgatt.

— Tháti, vhegye meg! hallatszik ujra a lyukon át.

— Nhü, ez phomphás hordó, szól az öreg. Számi, Smüle, vigyéthek be ez a hordó. Pintér itt a 100 floren . . .

A kíváncsiak előtt nem sokáig volt titok a titok, hanem Kóbika se hallgatta ám meg többször, a szép asszony nótáját.

és a vidékről beözölő közönségnek. Hogy pedig a kávéház Félégyháza leglátogatottabb kávéházává lett, az leginkább azon körülménynek tudható be, hogy a kávéház tulajdonosa, nem csak a pontos kiszolgálásra és olcsóságra fektet súlyt, de bárkinek készséggel szolgál felvilágosítással, bármiféle hozzá intézett tudakozódásokra. Ajánljuk közönségünk szíves figyelmébe, Félégyháza eme központján levő, látogatott kávéházat.

— **Egyházmegyei közgyűlés.** A csanád-csongrádi ágostai kitvallású egyházmegye f. hó 27-én tartja meg reudes évi közgyűlését Szegeden, melyre 41 tárgy vétetett fel elintézésül.

— **Szegedi vásár.** A szegedi lapok tévesen közölték, hogy az ottani országos vásár július 23-án kezdődnek, mert a sertésvásár július 29-én és 30-án lesz, a kirakodó vásár pedig 31-én veszi kezdetét.

— **Uj szálloda-bérlők.** Goda István a Magyar Király szálloda bérlője, megváltik a Magyar Király szállodától, mivel a szentesi újjouan épített szállodát sikerült bérlébe venni. A Magyar Király szállodát a „Csongrádi Takarékos” Frindt Lajos a Központ szálloda bérlőjének adta át; míg az így bérlő nélkül maradt Központ szállodát Neuschwender Lajos, a Pannónia szálloda bérlője vette ki használatba, ki azonban a Pannónia bérlését is fenn fogja tartani.

— **Bakancsok a honvédségnek.** A szegedi kereskedelmi és iparkamarához már leérkezett a honvédelmi miniszter értesítése arról, hogy a honvédség 1899. évi lábbeli szükségletéből tizezer pár bakancsot és tizezer pár könnyű cipőt szándékozik a hazai kisiparosokkal készíttetni, amire közelebb a kereskedelemügyi miniszter adja ki a végleges felhívást. A lábbeli árak ezuttal is az előző évi keretben maradtak. Mint a honvédelmi miniszter közli, a fővállalkozóval kötött szerződés értelmében a bakancsok párjának ára 5 frt 02 kr. (a múlt évben 4 frt 95 kr. volt), a könnyű cipőké 4 frt 27 kr. (a múlt évi ár 4 frt 26 kr.)

— **Gyógyszertár Mágocson.** Burg Dénes volt horgosi gyógyszerész tette meg a kezdeményezést arra nézve, hogy Mágocson gyógyszerertár állítását föl és a jogot ő szerzhesse meg. A belügyminiszter most értesíti az alispáni hivatalt, hogy a gyógyszerertár fölállítására a jogot Sajó György bánfalvi gyógyszerésznek adta. Ez aligha nem hátrányos lesz a szentesi gyógytárakra is, mert Derekegyháza is valószínűleg Mágocsonról fogja hordatni a gyógyszerzeit, minthogy az közelebb van.

— **Színészet.** Elmondhatjuk, hogy nyári sétányunk, a városi népkert, rég nem volt oly néptelen, mint az idei évadban, a mi pedig részben a kellemetlen esős időjárásnak, más részt pedig azou körülménynek tudható be, hogy a mai nehéz viszonyok közt elvonják az életgondok az embereket a szórakozástól. Most, mikor Thália templomának ajtai megnyitultak, zaj, jókedvű lárma, a közönség vidám csevegése hallatszik ismét a sétány utain. Az elmúlt szerdán vették kezdetüket az előadások, mely alkalommal színre került: „Folt a mely tisztit” című operette; csütörtökön a „Diplomás kisaszonyok” vigjáték; szombaton a „Varázs gyűrű” adatott, telt ház előtt; ma, vasárnap a „Leszámolás” című népszínmű kerül színre. Örömmel látjuk, hogy közönségünk igényeit Kiss intelligens színtársulata teljesen kielégíteni látszik. Csak cszt szalma-tűz ne legyen a kezdetben tanusított jóakarát, hanem csak módjával, hogy jusson a jóakarátból még az évad közepére is, mert félünk tőle, hogy hamarabb alábbszáll az érdeklődés, melyet még a tehetséges színtársulat sem fog tudni újból fölkelteni.

— **Kivitei czimtar.** A magyar kereskedelmi muzeum most bocsátotta ki a Kivitei Czimtar II. Kiadását. E munka, mely első sorban a külföld részére készült ugyan, a hazai iparosoknak és kereskedőknek is sok irányu hasznos tájékoztatást nyújt és egy korona költségmentés mellett a magyar kereskedelmi muzeumtól megszerezhető. A

szegedi kereskedelmi és iparkamara fölhívja erre az érdekeltek figyelmét azzal, hogy a netáni helyreigazításokat vagy pótlásokat a kereskedelmi muzeum tudakozó irodája nyilvántartja és azoknak megfelelő fölszaporodása esetén pótfüzetben teszi közzé. Figyelmezteti tehát a kamara a gyárosokat és terménykereskedőket, hogy saját érdekükben pontosan jelöljék meg az árucikkeiket, a melyekre súlyt fektetnek és lehetőleg adják meg azoknak más nyelvű korrekt elnevezését is.

— **Női kereskedelmi tanfolyam nyílik** f. évi szeptember hó 1-én a Debreczeni Kereskedelmi Akadémián, melyre ez idő szerint csak korlátozott létszámmal (30) vesznek föl hallgatókat. — Beiratásdíj 3 frt., tandíj 50 frt., s a felügyelőbizottság engedélyével előleges havi részletekben is fizethető. Jelenkezéseket augusztus hó 15-ig elfogad és minden irányban közelebbi tájékoztatást nyújt az Igazgatóság.

Orvosi szaktekintélyek véleménye szerint a Keleti J. budapesti elsőrangú czég által gyártott és fötalált cs. és kir. szab. sérvkötők, orthopaediai gépek, műlábak, egyenestartók (ferdenövésűeknek) a legjobbak és legmegbízhatóbbak. Keleti évek óta azon fáradozik, hogy ezen a téren a legkiválóbbat és legtökéletesebbet nyújtsa, a külföldet és a legfelső klinikákat tanulmányozta.

A krajczár kimulása. A pénzügyminiszter kibocsátott rendelete szerint 1898. július hó 1-től a krajczárok helyébe a fillérek léptek életbe. Aki a régi krajczárokon sietve nem adott tul, az most Budapestre zónázhat, hol az állampénztár beváltja azokat fillérekre. Pedig rézből van ez is, az is. Egyik kutya, másik eb.

— **Ménlovak eladása.** A földművelésügyi miniszter fölhívja mindama tevénytőket, kiknek birtokában 3 1/2 évet betöltött, de a nyolczadik évet meg nem haladt koru ménló van és azt eladni óhajtják, hogy ebbeli szándékukat annak kitüntetésével, hogy a ménló mely vármegyében, mely városban, községben vagy pusztában áll, megjelölve továbbá az eladási árt is, 50 kros bélyeggel ellátott beadványban legkésőbb augusztus 20-ig jelentsék be.

Selyem damaszt 75 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zürichben.

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

CSARNOK.

Az én gyűrűm.

(Amerikai történet.)

— Irta: Maróthi János. —

Mikor megérkeztem a reklám szülőföldre, New-Yorkba, első dolgom volt felkeresni egy hofutársamat, ki a City Hall mögött aranyműves boltot vezetett, föltártam előtte tervemet, mely abból állt, hogy az első hónapot szórakozással fogom eltölteni ebben a modern Babelben, s ha már kitomboltam magamat, majd utána járok, hogy alkalmazást kapjak valahol.

Tanácsot kértem ettől az aranyművestől, hogy miképpen lehetne legczélszerűbben megismerkednem Amerika szép virágaival, a hölgyekkel? Szkopál uram készséggel állt rendelkezésemre. De praktikus ember lévén, olyan tanácssal szolgált, a miből ő maga is hasznót húzott. Azt ajánlotta ugyanis, hogy mindenek előtt — vásároljak tőle öt-öt hat vagy talán ennél is több aranygyűrűt, aztán... a továbbiakat titokzatosan a fülembe sugta. Ha rá gondolok most is csiklandik tőle a fülem.

A lehetőleg egyforma gyűrűket kedvezményes áron megvettem és vidám kedéllyel ballagtam szállásomra, a Hotel Hallidayba, a hol este a portás telefon szekrénye előtt egy hirdetést adtam fel, mely másnap

tényleg megjelent a New-York Heraldban. Reggelizés közben kéjes örömmel olvastam. a miut következik:

Hölgyek!

„Tegnap egy női aranygyűrűt találtam, Tulajdonosa átveheti tőlem, ha személyesen jelentkezik lakásomou. Czím.

Az aranyműves ötlete csakugyan pompásan bevált, amennyiben még a nap folyamán hárman jöttek el hozzám a „talált” gyűrűért. Elsőnek egy véu asszony jelentkezett, kinek rövidesen kijelenttem, hogy a gyűrűt már átadtam igazolt tulajdonosának. Ezt a hazugságot a csalónó egykedvű vállvonogatással vette tudomásul és oly szemtelen közönyt nyel csoszogott ki utána a szobából, hogy nagy kedvem támadt rendőrt hivatni.

Csak amint az utcára lepillantottam, vettem észre, hogy egy furfangos férfiúval volt dolgom, fölemelt szoknyája alatt megláttam nadrágját és hatalmas csizmáit, amint sáros utca közepén nagy léptekkel áthaladt.

Második látogatóm egy nigger leányzó volt, rut löfogakkal és ijesztő sárgaságos szemével. Kell az ördögnek! Azonképpen kiadtam neki az utat.

A harmadik jelentkezőt végül barátságosan leültettem, mert szende képű fiatal leányka volt, a saját vallomása szerint valami munkásnő egy evőeszköz-gyárban.

Nosza! ez megkapta a gyűrűt. Nyomban az ujára is huztam s mikor ezalatt alázatosan megkérdezte tőlem, hogy nem követem-e a kis hirdetés díjat, felelet helyet ravaszul szemébe mosolyogtam és átöleltem türelően formás derekát.

Az okos leány megértett engem s csupa háláérzetből, hogy megtaláltam az ő elvesztett gyűrűjét, mely neki drága családi ereklyéje volt, megengedte, hogy néhány sor homlokra csokoljam s nem az én hibám, hogy a beállott alkonyi homályban homlokáról letévedtem ajkához is.

Később vacsorát hozattam fel és kedélyesen töltöttük el az időt. Mikor végre is elbucszott tőlem, annyira megvoltam hatva, hogy megkérdeztem tőle, nem vesztett-e el talán még egy gyűrűt?

Már akkor ujára huztam a másodikat is, maradt tehát még négy gyűrűm. Hogy miképpen vesztegettem el ezek közül háromat, tán fölösleges elmondanom, mert csakis az előbb elmondottakat ismételném. Sokan jöttek köztük olyanok is, akiket szerettem volna ki-söpörni, kiket csak az arany szag vonzott hozzám, de akik cserébe nem lettek volna képesek szórakoztatni engemet.

Aki az utolsó gyűrűmet vitte el, arról igazán érdemes megemlékezni. Sarah — így hívták őt — nem a kis hirdetés útján hozta be legény szobámba a maga kábító-parfumjét. A gyűrűvel is csupán tiszteletből ajándékoztam meg, melyet azonban nem viselt ujján, hanem a pénztárczájában ne hogy a férje gyanúját maga ellen felkeltse. Mert férjes asszony volt ez az imáandó teremtes.

Az utcán ismerkedtem meg vele.

Akkor történt, mikor már otthonosnak éreztem magam a New-Yorki fakoczka utcákon és ugy csatangoltam naphosszát az óriás városban, miut aki amerikai levegőnél egyebet mig nem szitt.

Egy napsugáros délután utnak eredtem hazulról, mert egy kis kaland után vágyott lelkem. Csakhamar elem került sürüu befátyolozott molett Sarah.

Ovatosan követtem őt, nehogy a policeman észrevegye, hogy idegen asszony után töröm magamat, mely esetben tetemes pénz-bírságot fizethettem volna; rövid idő mulva azonban meguntam ezt a regényes csavargást s nagy elhatározással — törtéjék, a mi történni fog — mellette termettem és kísérőül ajánlkoztam.

Az asszonyka nyájas mosolylyal fogadott, sőt puha kezét is odanyújtá nekem.

Ez idő óta sokszor, de sokszor találkozunk egymással s bizalmas magányban töltöttük el időnkét, miközben meggyőződést szerztünk arról, hogy kölcsönösen szeretjük egymást.

Egy este szomorú lehangoltságban talált engem Sarah. Tudtára adtam, hogy az amerikai életet nem vagyok képes elviselni s nemsokára vissza utazom Európába. Ö erre sirni kezdett s én is iparkodtam köny-

nyekkel hullatni, mi — dicséretem legyen — pompásan sikerült. Mikor a sirást közös megegyezés folytán abba hagytuk, Sarah egy fényképet vett ki kebléből, mely őt ábrázolta a legutóbbi időkből.

— Vedd emlékül — mondá — hogy a távol idegenben néha eszedbe jussak.

Aztán hozzáfogtunk a bucsuzáshoz, mely eltartott közel két óra hosszúra, miközben megbizonyosodtam a felől, hogy a pióca Sarah asszonyhoz csak fadarab.

Még a lépcsőn is zokogott, midőn eltávoztam tőlem.

Harmadnap utra készen álltam, hogy örökre hátat fordítsak New-Yorknak, melyben annyi kellemes órákat töltöttem.

Misem természetesebb, mint szépen megilletett köszönöm Skopal barátom jó tanácsát, mely nélkül nem részesültem volna annyi fölséges kalandban.

Mikor kikocsiztam a kikötőbe, utközben beugrottam az aranyműves boltba.

Skopal ragyogó arczzal fogadta köszönetemet.

Hehehe! Vén róka vagyok mi? Nevetett majd bizalmasan oldalba lökött könyökével:

— Aztán mondja csak, szépek voltak a hölgyek?

Válasz helyett oda mutattam a Sarah arczképét s a hatást lestem a mi nem maradhatott el, mert Sarah valóban szép nő volt.

Skopal uram szemei tűzkarikákat hánytak és elhalóan rebegte.

— A feleségem!

MENETRENDJE.

A hajók péntek kivételével mindennap járnak

Csongrád és Szeged között. (72 kilométer.)

Csongrádról indul	5 óra	—	percz	reggel
Szentesről "	5 "	35 "	"	"
Csanyról "	6 "	20 "	"	"
*Mindszentről "	6 "	45 "	"	"
*) Algyőről "	8 "	10 "	"	"
Szegedre érkezik	9 "	—	"	"
Szegedről indul	2 óra	30 percz	délután.	
*) Algyőről "	3 "	40 "	"	"
*Mindszentről "	5 "	40 "	"	"
Csanyról "	6 "	10 "	"	"
Szentesről "	7 "	10 "	"	"
Csongrádra érkezik	7 "	45 "	"	"

Szolnok és Csongrád között. (88 kilométer.)

Szolnokról indul	1 óra	30 percz	délután.
T.-Várkonyról "	2 "	20 "	"
T.-Vezsenyéről "	2 "	40 "	"
T.-Földvárról "	3 "	05 "	"
**Ujkécskéről "	4 "	10 "	"
T.-K.-Inokáról "	5 "	—	"
*) T.-Ughról "	5 "	20 "	"
Csongrádra érkezik	6 "	40 "	"
Csongrádról indul	4 óra	15 percz	reggel.
*) T.-Ughról "	5 "	45 "	"
T.-K.-Inokáról "	5 "	20 "	"
*) Ujkécskéről "	7 "	10 "	"
T.-Földvárról "	7 "	45 "	"
T.-Vezsenyéről "	8 "	45 "	"
T.-Várkonyról "	9 "	05 "	"
Szolnokra érkezik	10 "	—	"

* Csak ladik állomás.

*) A gőzhajók Uj-Kécskén kötnek ki.

vh. 185. szám.
1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbíró 3946/97. számú végzése által Dr. Rósa Izsó szegedi ügyvéd által képviselt May R. Miksa és társai javára Magony Antal és társai ellen 194 frt 20 kr töke, ennek 1895. évi augusztus hó 23. napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 53 frt 43 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le és felül foglalt és 680 frtra becsült buza, árpa, szalma, kocsi, ló és ökrökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 172/2. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Tömörkényen alperesek lakásán leendő eszközlésére 1898. év augusztus hó 1-ső napjának délelőtt fél 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csongrádon, 1898-ik évi július hó 14. napján.

R. Papp István,
kir. bir. végrehajtó.

HAJNÖVESZTŐ,

melynek jósága és kitünő hasznossága az orvosi kar által 1898-ik évben Stuthcarthban érdemmel kitűtetve, mit ezekre menő hálás köszönetnyilvánítással bizonyíthatom, ugy egészség mint betegségnél hasznos szer, hajkihullás ellen, a fejbőrt megtisztítja és a haját megsűrűsíti ugy a hölgyeknél mint a férfiaknál. Ifjúknál korán sűrűbajusz képződik. Ezen kitünő hasznos szer által elérhető eredményért felelősséget vállal

K. HOPPE Wien, I. Wiplingerstrasse 14.
I doboz ára 80 kr., postán küldve 90 kr.

MEG NEM FELELŐ ÁRUK VISSZAVÉTELTNEK.

Könyvnyomda

Könyvkötészet

KIRÁLY-,
ANTRACZEN-,
UNIVERSAL-, HUN-
GÁRIA-, GALLUSZ-, IRÓ
ÉS MASOLHATÓ-, IBO-
LYA-, KARMIN IRÓ, HEC-
TOGRAPH, RÓZSASZIN-, KÉK-
FEKETE STAMBIL ÉS RUHAJELZŐ

TINTÁK

RAGASZTÓ GUMMI OLDAT, PECSÉTVIASZ, PE-
CSÉTOSTYA, TOLLAK, TOLLSZÁRAK, CZERUZÁK,
VONALZÓK, SORVEZETŐK. TÖRLŐ GUMMI, IRÓ
ÉS ITATÓ PAPIROK VALAMINT MINDEN EGYEBB

IRODASZEREK

COPIR, SELYEM, SZÜRŐ CSOMAGOLÓ SZINES ÉS CAR-
TON PAPIROK A LEGJOBB MINŐSÉGBEN KAPHATÓK:

SZILBER JÁNOS

KÖNYV- ÉS PAPIRKERESKEDÉSÉBEN. (CSONGRÁD, Magtár-utcza 41. szám.)

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal eszközöltetnek.